

✠ «Εὐχαριστήρια 2017»

«Ὁ Ἀείμνηστος Μητροπολίτης μας Κυπριανός -
Ἕνας ἐκλεκτὸς Δούλος τοῦ Θεοῦ»

Ἑόρτιος Ὁμιλία

Σεβασμιώτατε Μητροπολίτα·

Ἅγιοι Ἀρχιερεῖς·

Σεβαστοὶ Πατέρες καὶ ὀσιώτατες Μητέρες·

Ἀγαπητοὶ ἐν Χριστῷ Ἀδελφοὶ καὶ Ἀδελφές·

Μερικὲς σκέψεις ποὺ ἔκανα ἐν ὄψει τῆς Πανηγύρεως τῆς Ἱερᾶς Μονῆς μας καὶ τῆς ἐπικείμενης Ἐκδήλωσης Εὐχαριστηριῶν τοῦ Μακαριστοῦ Πατέρα μας, θὰ ἤθελα νὰ μεταφέρω στὴν ἀγάπη σας γιὰ νὰ τιμήσουμε τὸν ἐν λόγῳ Ἅγιό μας Ἱεράρχη Κυπριανό.

Κατ' ἀρχὴν, θὰ πρέπει νὰ σᾶς πῶ, ὅτι ὑπῆρξα ἓνα ἀπὸ τὰ πιὸ προνομιούχα πνευματικὰ παιδιὰ τοῦ Πατέρα μας. **Π**ρονομιούχα μὲ τὴν ἔννοια «τυχερός», ποὺ ἔζησα ἀτέλειωτες ὥρες κοντὰ του ὅλα αὐτὰ τὰ χρόνια. **Π**ράγματι, τὸν Πατέρα μας τὸν ἀπόλαυσα καὶ τὸν χόρτασα, ἄς μοῦ ἐπιτραπεῖ ἡ ἔκφραση, ἂν καὶ τὸν Πατέρας μας ποτὲ δὲν τὸν χόρταινες ὅσες ὥρες καὶ νὰ πέρναγες κοντὰ του.

* * *

Ἀξέχαστες θὰ μοῦ μείνουν ἐκεῖνες οἱ συχνές, κατανυκτικὲς καὶ σύντομες Ἀγρυπνίες... **Ὁ** Πατέρας μας προσπαθοῦσε νὰ μᾶς μύσει στὴν συχνὴ Θεία Κοινωνία, νὰ τιμοῦμε τὸν Ἅγιο τῆς ἡμέρας καὶ νὰ πηγαίνομε στὰ σπίτια μας καὶ νὰ πλαγιάζομε μὲ τὸν Χριστὸ μέσα μας.

Ἐζησα λοιπὸν κοντὰ του τὶς χαρές του, ποὺ ἦταν πολὺ λιγότερες ἀπὸ τὶς λύπες καὶ τὶς πίκρες του. **Ἀ**νθρώπους ποὺ εὐεργέτησε τὸν πλήγωσαν καὶ τὸν πρόδωσαν, ἀλλὰ αὐτὸς δὲν σταμάταγε ποτὲ νὰ προσεύχεται γιὰ αὐτούς. **Θ**ὰ ἔλεγα περισσότερο καὶ ἀπὸ τὰ ἄλλα πνευματικὰ του παιδιὰ. **«Κ**άνε ἓνα κομποσκοῖνι στὸ ὄνομα τάδε», μοῦ ἔλεγε. **«Ἄ**ς προσευχηθοῦμε γιὰ τὸ τάδε ὄνομα». **Μ**ὲ αὐτὸν τὸν τρόπο μᾶς μυοῦσε στὸ νὰ ἐνδιαφερθοῦμε γιὰ τὸν Ἀδελφό μας. **Σ**ὰν τὸν Χριστό μας, ποὺ ἄφησε τὰ 99 πρόβατα εἰς ἀναζήτησιν τοῦ ἑνός.

Ἐκτὸς ὅμως ἀπὸ καλὸς πνευματικὸς Πατέρας, ἦταν καὶ ἓνας καλὸς φίλος. **Ἄ**ξιζε νὰ συζητᾶς μαζί του γιὰ διάφορα θέματα. **Εἶ**χε τὸ χάρισμα τοῦ

λόγου, γνώσεις, αλάνθαστη κρίση, μὰ πάνω ἀπὸ ὅλα ἦταν ἕνας φίλος πὸ ποτὲ δὲν ἐπρόκειτο νὰ μὲ προδώσει καὶ ὅταν χωρίζαμε γιὰ τὴν ἡμέρα, ἤξε-
ρα ὅτι τὸ ἅγιό του χέρι θὰ κάνει ἕνα κομποσκοῖνι στὸ ὄνομά μου.

Ὅταν ἔμπαινε στὴν Ἐκκλησία γιὰ νὰ μυσταγωγῆση, τότε ὅλα ἄλλαζαν. **Στὸ** Ἱερὸ ἔλαμπε, θὰ ἔλεγα ὅτι βρισκόταν σὲ ἄλλη διάσταση. **Προφανῶς** συνομιλοῦσε μὲ τὸν Χριστό μας, τὴν Παναγία μας καὶ τοὺς Ἁγίους τῆς Μονῆς. **Ἐπάνω** στὸν θρόνο, τὸ πρόσωπό του γινόταν φωτεινό, ἔβλεπες ἕναν λαμπροφόρο, αὐστηρὸ καὶ ἐπιβλητικὸ Ἀρχιερέα πὸ δὲν σήκωνε μύ-
γα στὸ σπαθί του σὲ θέματα Πίστεως καὶ Ὁρθοδοξίας, πάντα ὅμως μέσα
στὰ πλαίσια τῆς εὐγένειας καὶ τῆς διάκρισης.

* * *

Ἐδῶ θὰ ἤθελα νὰ κάνω μία παρένθεση καὶ νὰ πῶ τοῦτο: **ὁ** Χριστός μας εἶχε προικίσει τὸν Πατέρα μας μὲ πάρα πολλὰ χαρίσματα. **Λὲς** καὶ δὲν ὑπῆρχε ἄλλος Ἱεράρχης στὸν κόσμος. **Ὅλα** τὰ χαρίσματα τὰ εἶχε ἐναποθέ-
σει ἐπάνω του.

Ἐκτὸς ἀπὸ τὸ διοικητικὸ, ἦταν ταπεινός, φιλόξενος, εὐγνώμων, ἐλεή-
μων, γενναιόδωρος, φιλεύσπλαχνος, εἶχε πάρα πολλὴ ἀγάπη, πὸ τὴν με-
τέδιδε καὶ σὲ ἔκανε νὰ θέλεις νὰ πέσεις στὴν ἀγκαλιά του καὶ νὰ μείνεις
ἐκεῖ γιὰ ὦρα.

Εἶχε τὸ χάρισμα τοῦ λόγου, κρεμόσουν ἀπὸ τὰ χεῖλη του. **Γιὰ** τὶς Ὁμιλίες
του τὶ νὰ πῶ, πραγματικὰ σὲ καθήλωναν. **Ἐγὼ** ὡς ἐκπαιδευτικὸς μὲ ἄριστα
τὸ 10 τοῦ ἔβαζα 11. **Ὅμιλίες** πὸ ἔβγαιναν μέσα ἀπὸ τὴν καρδιά του καὶ τὴν
καθημερινότητα. **Πολλοὶ** ἦταν αὐτοὶ πὸ στὸ τέλος τῆς Ὁμιλίας ἔλεγαν:
«Σήμερα ἡ Ὁμιλία τοῦ Πατέρα μας ἦταν γιὰ μένα». **Ἄλλος** ἔλεγε: **«Σὲ** μένα
ἀπευθύνθηκε ὁ Πατέρας μας». **Ἐνῶ** ἡ Ὁμιλία τοῦ Πατέρα μας ἦταν μία, ὁ
καθένας ἔπαιρνε διαφορετικὲς ἀπαντήσεις σύμφωνα μὲ τὸ πρόβλημα πὸ
τὸν ἀπασχολοῦσε.

Εἶχε καὶ τὸ προορατικὸ χάρισμα. **Ὁ** Πατέρας μας προέβλεπε πολλὰ πράγ-
ματα. **Σὲ** μένα προσωπικὰ πολλὲς φορές εἶχε προβλέψει καὶ μὲ εἶχε προ-
τρέψει πῶς νὰ ἐνεργήσω. **Κάνα** δύο φορές ὅμως δὲν τὸν ἄκουσα καὶ τότε
ἔπαιρνα τὸ μάθημά μου ἀπὸ τὸν Χριστό μας. **«Καλὰ** νὰ πάθεις, ἔλεγα ἀπὸ
μέσα μου, πὸ δὲν τὸν ἄκουσες».

Ἦταν διορατικὸς. **Μία** φορὰ πὸ πῆγα δίπλα ἀπὸ τὴν πόρτα τοῦ Ἱε-
ροῦ γιὰ νὰ ἐξομολογηθῶ κάτι, βγαίνοντας καὶ μὲ αὐστηρὸ ὕφος μου λέγει:
«Γονάτισε νὰ σοῦ διαβάσω τὴν συγχωρητικὴ εὐχή, ἀλλὰ ἂν τὴν ξαναπείς
αὐτὴν τὴν λέξη στὸν τάδε δὲν θὰ σὲ κοινωνήσω». **«Ποῦ** ἤξερε τί θὰ τοῦ
ἔλεγα», εἶπα ἀπὸ μέσα μου. **Αὐτὸ** τὸ εἶχα ἀκούσει καὶ ἀπὸ ἄλλα πνευμα-
τικὰ παιδιὰ νὰ τὸ λένε.

Τὸ χάρισμα ὅμως πὸ ἐμένα ἐντυπωσίαζε περισσότερο ἀπὸ ὅλα τὰ ἄλλα

καὶ δὲν νομίζω ἄλλος ἄνθρωπος στὴν Γῆ νὰ εἶχε τὸ χάρισμα αὐτό, τουλάχιστον σὲ αὐτὸ τὸ ὕψος, ἦταν τὸ χάρισμα τῆς διάκρισης. **Π**όσο ἀβρὸς καὶ λεπτὸς ἦταν ὁ Πατέρας μας! **Ν**ὰ μὴ θίξει κάποιον ἢ κάτι, λεπτὸς καὶ προσεκτικὸς στὴν συμπεριφορά του, ἀκόμα καὶ στὸ ντύσιμό του, ἀκόμα καὶ στὶς ὁμιλίες του. **Ο**ὶ ὁμιλίες τοῦ Πατέρα μας δὲν διαρκοῦσαν πάνω ἀπὸ τὸ πολὺ 15 λεπτὰ γιὰ νὰ μὴν κουράζει. **Σ**ὲ αὐτὰ τὰ 15 λεπτὰ ἐπαιρνες ὅλα τὰ μηνύματα. **Ἄ**ν ξεπερνοῦσε τὸ χρονικὸ ὄριο, τότε ζητοῦσε τὴν ἄδεια. **«Μ**πορῶ νὰ ἔχω δύο λεπτὰ ἀκόμα;» **«Ν**αί!», τοῦ φωνάζαμε ὅλοι μαζί. **Π**οῦ νὰ τὸν ἀφήσουμε νὰ σταματήσει.

Κάθε φορὰ ποῦ τὸν κοίταζα ἔλεγα ἀπὸ μέσα μου: **«Α**ὐτὸς δὲν εἶναι ἄνθρωπος. **Δ**ὲν εἶναι ἔτσι οἱ ἄνθρωποι. **Α**ὐτὸς πρέπει νὰ εἶναι κάποιος ἐπίγειος ἄγγελος ἐντεταλμένος ἀπὸ τὸν Χριστὸ μας».

Ἡ ἱστορία τῆς Ἐκκλησίας ἔχει δείξει, ὅτι ὅταν ὑπῆρχε ἀποστασία στὸ ποίμνιο τοῦ Κυρίου μας, ἢ ὅταν ἡ Ἐκκλησία τοῦ Κυρίου μας κινδύνευε ἀπὸ ἐχθρούς, τότε ἔστελνε κάποιον Προφήτη ἢ Ἅγιο, γιὰ νὰ θέσει τὸ ποίμνιο σὲ ἐγρήγορη καὶ μετάνοια καὶ νὰ ἐπιφέρει πλήγματα στὶς τάξεις τοῦ ἐχθροῦ. **Ἐ**νας τέτοιος ἦταν καὶ ὁ Πατέρας μας, ὡς ἐπίγειος ἄγγελος ἔζησε στὴ γῆ, ὡς Ἅγιος πέταξε στὸ ἄκτιστο Φῶς τοῦ Χριστοῦ μας καὶ στὴν μητρικὴ ἀγκάλη τῆς Παναγίας μας, ὅπως ψέλνεται στὸ ὑπέροχο Προσόμοιο στὸ τέλος τῆς θείας Λειτουργίας...

* * *

Θὰ ἤθελα τώρα καὶ μὲ πολλὴ προσοχὴ καὶ φόβο Θεοῦ νὰ ἀγγίξω ἓνα θέμα πάρα πολὺ σημαντικό, τὸ ὁποῖο δὲν νομίζω ὅτι τὸ ἔχουμε συνειδητοποιήσει στὸ βαθμὸ ποῦ θὰ ἔπρεπε. **Α**ὐτὸ θὰ τὸ πῶ, διότι ὅλοι εἴχαμε τὸν Πατέρα στὰ σπίτια μας, τρώγαμε μαζί του, πίναμε μαζί του, πηγαίναμε ἐκδρομές, σὲ πανηγύρεις ἱερῶν Μονῶν. **Κ**ατὰ κάποιον τρόπο εἴχαμε ἀποκτήσει μία οἰκειότητα μαζί του. **Ἐ**χουμε ὁμως συνειδητοποιήσει περὶ τίνος Δούλου τοῦ Θεοῦ πρόκειται; **Κ**ατ' ἐμὲ Ἅγιο, ὅπως καὶ γιὰ ὅλα τὰ γνήσια πνευματικά του παιδιὰ. **Κ**αὶ αὐτὸ δὲν εἶναι ὑπερβολή, ὁ Πατέρας μας συγκαταλέγεται ἀνάμεσα στοὺς μεγαλύτερους Δούλους τοῦ Θεοῦ στὴν Ἐκκλησία μας.

Γιὰ νὰ δοῦμε πῶς εἶναι οἱ Δοῦλοι τοῦ Θεοῦ.

Οὶ Δοῦλοι τοῦ Θεοῦ κατ' ἀρχήν, διάγουν ἐνάρετο καὶ ἀγνὸ βίον σὲ ὅλη τους τὴν ζωὴ. **Δ**ὲν ἦταν ἀγνὸς ὁ Πατέρας μας; **Π**οῖος μπορεῖ νὰ τὸ ἀμφισβητήσει αὐτό. **Α**κόμα καὶ αὐτοὶ ποῦ τὸν κατηγοροῦσαν καὶ τὸν ἐπέκριναν γιὰ διάφορα ἐκκλησιολογικὰ θέματα –ποῦ δὲν εἶχαν δίκαιο– σὲ θέματα ἀγνείας, ἔβγαζαν τὸ καπέλο τους μπροστὰ στὸν Πατέρα μας. **Ἄ**γνὸς καὶ ἐνάρετος λοιπὸν ὁ Πατέρας μας σὲ ὅλη του τὴν ζωὴ.

Τί ἄλλο κάνουν οἱ Δοῦλοι τοῦ Θεοῦ; **Ο**ὶ Δοῦλοι τοῦ Θεοῦ ζοῦν ἀσκη-

τική ζωή. **Μ**έγας άσκητής ό Πατέρας μας. **Κ**ατ' άρχήν, υπέδειξε άσκηση στούς κατά σάρκα γονείς του. **Ά**σκηση στο Μοναστήρι ό πνευματικός μας παππούς Χριστοφόρος. **Ά**σκήτρια ή άγία Μητέρα του Παρθένα. **Σ**τό Γηροκομείο διακονούσε τίσ γριουύλες. **Τ**ίσ έπλενε, μαγείρευε καί τίσ φρόντιζε.

Γιά τόν Πατέρα μας τί έχουμε; **Ό** Πατέρας μας μπορεί νά μην έζησε σέ σπηλιές ή νά μην έτρωγε άγριόχορτα λόγω πολιτισμού, τήν άσκηση όμως του Πατέρα μας θα τήν ζήλευαν καί οί άσκητές. **Ό**ρθρου βαθέως ξεκινούσε τήν άσκησή του ό Πατέρας μας, άργά μετά τά μεσάνυχτα πλάγιαζε για λίγη ξεκούραση. **Θ**ά σās διηγηθώ τουτο τò περιστατικό.

Χειμώνας, λίγο πριν τά μεσάνυχτα, έριχνε χιονόνερο. **Ά**ναγκάστηκα νά πάω στο Μοναστήρι για νά τόν δώ για κάτι σοβαρό πού με άπασχολούσε. **Τ**ηλέφωνα κινητά δέν υπήρχαν, ένα τηλέφωνο ή Μονή είχε καί αυτό χαλασμένο. **Π**ού νά βρω διάκριση νά μην τόν άπασχολήσω τέτοια ώρα, άλλα μου είχε πεί ότι «όταν με χρειαστείς θα έρχεσαι άμέσως νά με βλέπεις, ό,τι ώρα καί νά είναι». **Δ**έν πρόλαβα νά χτυπήσω τήν πόρτα καί αυτή άνοίγει. **Β**λέπω τόν Πατέρα ντυμένο έτοιμο νά βγει. **«Τί συμβαίνει;»** με ρωτάει με έκπληξη. **Τ**ου εξήγησα. **«Β**άλτε τον στο κελλί», λέει σέ έναν Μοναχό, «δώστε του ένα πατερικό βιβλίο νά διαβάσει καί νά μη φύγει μέχρι νά επιστρέψω». **Έ**τρεχε ό καημένος για κάποιο άλλο πνευματικό του παιδί, πού τόν είχε ανάγκη εκείνη τήν ώρα καί όταν γύρισε μετά από μία ώρα περίπου, δέν θυμάμαι πόση ώρα άσχολήθηκε με τò πρόβλημά μου.

Όρθρου βαθέως λοιπόν ξεκινούσε τήν άσκησή του ό Πατέρας μας, με ένα κομποσκοίνι στο χέρι πού έβγαζε φωτιά, καί φλεγόμενος από θείο έρωτα, όργωνε όλη τήν Ελλάδα φτιάχνοντας Μοναστήρια, Έκκλησίες, Γηροκομεία. **Δ**έν σταμάταγε καθόλου. **Ό**σοι τόν γνώρισαν έστω καί για λίγο, έλεγαν ότι αυτόν τόν άνθρωπο δέν μπορεί κανείς νά τόν ακολουθήσει. **«Τί** λόγο θα δώσω στον Χριστό μας για τήν άμέλειά μου», έλεγε. **Έ**κμεταλλευόταν κάθε λεπτό από τόν χρόνο του. **Μ**ία μέρα θυμάμαι ήμασταν στην Φλώρινα για Λειτουργία, καί στίς 11 τò πρωϊ φύγαμε, καί φτάσαμε στον Πύργο Ήλίας άργά τά μεσάνυχτα, για νά προλάβουμε τήν επόμενη μέρα τά Έγκαίνια του Άγίου Κυπριανού.

Μετά ξεκίνησε τήν Ίεραποστολή. **Έ**φτιαξε έστίες Όρθοδοξίας σέ όλα σχεδόν τά μέρη του κόσμου, πού κάποια στιγμή αυτές πιστεύω, ό,τι θα γιγαντωθούν καί θα παίζουν τò ρόλο τους. **Μ**ετά τά έβαλε με τò θηρίο, τήν μεγαλύτερη αίρεση όλων τών εποχών, πού λέγεται Οικουμενισμός, πού τείνει νά ισοπεδώσει τά πάντα. **Έ**τσι έγινε καί παγκόσμια γνωστό τò Μοναστήρι. **Ό**λόκληρο Βατικανό άσχολείτο με τò Μοναστήρι μας. **Έ**κατοντάδες άνθρωποι τής Έκκλησίας από όλο τόν κόσμο έρχόντουσαν καί ζητούσαν τήν πνευματική καθοδήγηση καί φώτιση του Πατέρα μας καί

αὐτὸς ἀπλόχερα τὴν ἔδινε σὲ αὐτούς. **Τ**οὺς ἔστελνε ἔντυπα, βιβλία μεταφρασμένα σὲ διάφορες γλῶσσες, κασέτες, CD, DVD, ἀκόμα καὶ ἓνα ὀλόκληρο τυπογραφεῖο μὲ μία νταλίκια καὶ μηχανικὸ γιὰ νὰ τοὺς μάθει νὰ τὸ χειρίζονται. **Κ**αὶ ὅλα αὐτὰ παρακαλῶ ἀπὸ τὸ ὑστέρημα τοῦ Μοναστηριοῦ. **Φ**αγητὸ δὲν εἶχαν νὰ φᾶνε, ἡ Ἱεραποστολὴ ὅμως Ἱεραποστολή. **Θ**υμᾶμαι μία ἡμέρα δὲν εἶχαν 200 δραχμὲς νὰ βάλουν βενζίνη γιὰ νὰ κατέβουν νὰ πάρουν τὰ ἀπαραίτητα, ἡ Ἱεραποστολὴ ὅμως Ἱεραποστολή. **Τ**ὸ Μοναστήρι ζοῦσε θαυματουργικά. **Ἡ** δραχμὴ στὰ χέρια τοῦ Πατέρα μας ἔπαιρνε ἀξία, ὅποτε ὅμως χρειαζόταν κάτι, τὴν κατάλληλη στιγμή ὁ Χριστὸς μας ἀνοίγει τὴν θύρα τοῦ ἐλέους καὶ ἔστελνε. **Μ**έγας ἀσκητὴς λοιπὸν ὁ Πατέρας μας, ἔκαιγε τὴν λαμπάδα τῆς ζωῆς του καὶ ἀπὸ τὰ δύο ἄκρα.

Τί ἄλλο κάνουν οἱ Δοῦλοι τοῦ Θεοῦ; **Κ**άνουν θαύματα. **Σ**αράντα χρόνια στὸ Μοναστήρι δὲν ἀκούω τίποτα ἄλλο ἀπὸ τὰ πνευματικά του παιδιὰ νὰ διηγοῦνται θαύματα. **Σ**ὲ ἐμένα προσωπικὰ πάρα πολλά. **Ἦ**δη σιγά-σιγά μαζεύεται ὑλικὸ ἀπὸ τὰ θαύματα τῶν πνευματικῶν του παιδιῶν γιὰ νὰ γραφεῖ βιβλίο. **Δ**ὲν θεράπευσε ἀρρώστους; **Δ**ὲν ἔβγαλε δαιμόνια; **Ἀ**κόμα θεραπεύονται ἄνθρωποι ἀπὸ ἀκάθαρτα πνεύματα στὸ Μοναστήρι τὶς Τετάρτες στοὺς ἐξορκισμούς. **Τ**ί μεγαλύτερο θαῦμα ἀπὸ αὐτὸ ποὺ ἔγινε σὲ ἓνα πνευματικὸ του παιδί, ποὺ ὅταν τὸ θυμᾶμαι συγκλονίζομαι καὶ ἀνατριχιάζω. **Β**γαίνοντας στὴν Ὁραΐα Πύλη καὶ ἀπευθυνόμενος στὴν Εἰκόνα τοῦ Ἁγίου Ἰωάννη Μαξίμοβιτς, στὴν κυριολεξία πρόσταξε τὸν Ἅγιο καὶ μάλιστα ἀργότερα εἶχε καὶ τύψεις συνειδήσεως. **«Π**ῶς τὸ εἶπα ἔτσι στὸν Ἅγιο» ἔλεγε, ἀλλὰ ἦταν αὐθόρμητο: **«Τ**ρέξε Ἅγιε στὸ Νοσοκομεῖο γιὰτὶ κινδυνεύει ἡ ζωὴ τῆς γυναίκας καὶ τοῦ παιδιοῦ τοῦ Δημήτρη». **Γ**εννοῦσε καὶ εἶχε ἐπιπλοκές. **Ἐ**κεῖνη τὴν ὥρα, μᾶς διηγεῖται ἡ γυναίκα τοῦ Δημήτρη, νὰ αισθάνεται νὰ ἀνεβαίνει πρὸς στὸν οὐρανὸ καὶ νὰ βλέπει κάτω τοὺς γιατροὺς πάνω ἀπὸ τὸ σῶμα της νὰ λένε ὅτι δὲν μπορούμε νὰ κάνουμε τίποτα καὶ ὅτι τοὺς χάσαμε. **Ξ**αφνικὰ αισθάνεται ἓνα ἀπαλὸ χτύπημα στὸν ὦμο καὶ μία φωνὴ νὰ τῆς λέει: **«Γ**ύρισε κόρη μου στὸν ἄνδρα σου καὶ στὰ παιδιὰ σου γιὰτὶ ἀκόμα σὲ χρειάζονται». **Κ**αὶ ὦ τοῦ παραδόξου θαύματος, ἔγινε παρακαλῶ νεκρανάσταση. **Π**ῶς ἀλλιῶς νὰ τὴν χαρακτηρίσω;

Δὲν εἶναι θαῦμα ἐπίσης αὐτὸ τὸ παγκόσμιο φαινόμενο ποὺ λέγεται Ἅγιος Κυπριανός; ποὺ ξεκίνησε ἀπὸ ἓναν Μοναχὸ πρὶν περίπου 60 χρόνια νὰ ἀνεβάζει μὲ ἓνα γαϊδουράκι πάνω στὸ βουνὸ τὰ ὑλικά γιὰ νὰ φτιαχτεῖ ἓνα μικρὸ ἐκκλησάκι καὶ ἓνα μικρὸ κελλάκι καὶ αὐτὰ νὰ γίνουν μία παγκόσμια αὐτοκρατορία πνευματικότητας καὶ ἀγιοςύνης; **Α**ὐτὸς ὁ παγκόσμιος Φάρος Ὁρθοδοξίας ποὺ λέγεται Ἅγιος Κυπριανός, δὲν πρόκειται νὰ σβήσει ποτέ μέχρι Δευτέρας Παρουσίας, θὰ οδηγεῖ πλοῖα στὸ λιμάνι τῆς σωτηρίας καὶ θὰ στέλνει ἀθάνατες ψυχὲς στὸν οὐρανό. **Ἄ**νθρωποι, ἱερεῖς,

ἀρχιερεῖς θὰ ἔρχονται καὶ θὰ παρέρχονται, αὐτὸς ὅμως ὁ φάρος θὰ μείνει ἀσάλευτος καὶ ἀκλόνητος στὶς ἐπιθέσεις τοῦ εχθροῦ, διότι νὰ μὴν ξεχνᾶμε ἐπίσης, ὅτι τὸ Μοναστήρι αὐτὸ εἶναι καὶ Θεόκτιστο καθὼς ὅλοι γνωρίζουμε τὴν ἱστορία ἀπὸ τὸν Πατέρα μας.

Τέλος, τί ἄλλο κάνουν οἱ Δοῦλοι τοῦ Θεοῦ; **Θυσιάζονται**. **Ναὶ** καλὰ ἀκούσατε! **Πεντέμισι** χρόνια στὸ κρεβάτι τῆς δοκιμασίας του ὁ Πατέρας μας θυσιάστηκε γιὰ τὸ Μοναστήρι του καὶ γιὰ ἐμᾶς τὰ πνευματικά του παιδιά, ὅπως παρουσιάστηκε σὲ κάποιον ἀπὸ αὐτὰ καὶ τοῦ εἶπε: **«Κοιτάξτε νὰ μετανοήσετε. Ἄν ἐγὼ ὑποφέρω ἐδῶ, ὑποφέρω γιὰ τὶς ἀμαρτίες σας»**. **Τὰ** πῆρε ὅλα ἐπάνω του γιὰ νὰ μᾶς σώσει.

Τί μέγας Ποιμενάρχης ἦταν αὐτός, Χριστέ μου, ποὺ μας ἔδωσες!

Τί Ἅγιος πνευματικὸς καὶ στοργικὸς Πατέρας ἦταν αὐτός, Χριστέ μου!

* * *

Πόση εὐγνωμοσύνη θὰ πρέπει νὰ ἔχουμε στὸν Πατέρα μας, διότι ὅλους μας βοήθησε. **Ὅλους** μᾶς πῆρε ἀπὸ τὸ χέρι καὶ μᾶς ὁδήγησε στὸ στενὸ, ἀνηφορικὸ, ἀκανθώδη, ἀλλά θεάρεστο μονοπάτι ποὺ ὁδηγεῖ στὸν Χριστό μας καὶ ἦταν συνεχῶς ἐκεῖ νὰ μᾶς ἐνθαρρύνει καὶ προστατεύει ἀπὸ τὶς παγίδες τοῦ πειρασμοῦ.

Λυπᾶμαι ποὺ θὰ τὸ πῶ, ἀλλὰ ἡ Μοναστικὴ Πολιτεία θὰ κάνει πολλὰ χρόνια νὰ βιώσει ξανὰ τέτοιον Ποιμενάρχη. **Φυσικὰ** δὲν εἶμαι προφήτης, ὁ Θεὸς ξέρει.

Ὁ Πατέρας μας ἔφυγε, ἀλλὰ ἡ παρουσία του πάντα θὰ εἶναι κοντά μας. **Κάθε** φορὰ ποὺ κοιτάζω στὸ θρόνο του τὸν φαντάζομαι νὰ στέκεται ὄρθιος, ἐπιβλητικὸς καὶ χαρούμενος, νὰ ἐπιβλέπει μὲ τὴν πατερίτσα του καὶ νὰ ἀκτινοβολεῖ μέσα στὴν ἀπαστράπτουσα στολή του. **Γι'** αὐτὸ δὲν ἔχω δεῖ κανέναν ἀπὸ τοὺς Ἱεράρχες μας ἐκτὸς ἀπὸ εἰδικὲς περιπτώσεις νὰ κάθονται στὸ θρόνο του. **Αὐτοί**, ὅσο κανεῖς ἄλλος, δαισιθάνονται τὴν ἔντονη παρουσία του. **Τώρα** ὁ Πατέρας μας ἀγάλλεται καὶ χαίρεται, καὶ ξέρετε γιατί;

Τὸν Πατέρα μας ποτὲ δὲν τὸν φόβισαν οἱ ἐξωτερικοὶ κίνδυνοι τοῦ Μοναστηριοῦ. **Κατηγορίες**, λασπολογίες, ἐκβιασμούς, παγίδες τοῦ πειρασμοῦ τὰ ἔπαιζε στὰ δάχτυλά του. **Ἐνα** πρᾶγμα φοβόταν ὁ Πατέρας μας καὶ ἔκανε πολλὴ προσευχὴ γιὰ αὐτό. **Ἐκανε** προσευχὴ γιὰ νὰ ὑπάρχει εἰρήνη καὶ ἀγάπη στὸ Μοναστήρι. **Καὶ** τὸ πέτυχε. **Τὸ** βλέπουμε αὐτὸ στὰ πρόσωπα τῶν Ἀρχιερέων μας, μὲ πόση ἀγάπη περιβάλλουν ὁ ἕνας τὸν ἄλλον. **Ἄν** καὶ διαφορετικοὶ χαρακτήρες, σὰν τὰ τέσσερα σημεῖα τοῦ ὀρίζοντος, ὅπως χαρακτηριστικὰ ἔλεγε ὁ Θεοφιλέστατος Κλήμης, βλέπουμε ὁ ἕνας νὰ συμπληρώνει τὸν ἄλλον. **Θὰ** ἔλεγα ὅτι μοναδικὴ τους φιλοδοξία καὶ κοινὴ συνιστάμενη εἶναι ἢ μὲ ἀκρίβεια ἐκτέλεση τῶν ἐντολῶν τοῦ Χριστοῦ μας καὶ ἢ συνέχιση καὶ ἐπαύξηση τοῦ θεάρεστου ἔργου τοῦ Πατέρα μας. **Ἡ** ἱστο-

ρία τῆς Εκκλησίας μας ἐπαναλαμβάνεται. Ἐπὶ ἅγιον Πατέρα βγαίνουν ἅγια πνευματικὰ παιδιὰ. Ὅπως λέει καὶ ἡ παροιμία, « τὸ μῆλο πέφτει κάτω ἀπὸ τὴ μηλιά ». Ἅγιος Νεκτᾶριος - Γέροντας Φιλόθεος Ζερβᾶκος - ὁ Ἁειμνήστος Πατέρας μας - καὶ ἔπεται συνέχεια.

* * *

Τὰ θαύματα ποὺ ἔκανε ἐν ζωῇ ὁ Πατέρας μας δὲν θὰ συγκρίνονται μὲ αὐτὰ ποὺ θὰ κάνει ἀπὸ ἐδῶ καὶ στὸ ἐξῆς. Θὰ τρίβουμε τὰ μάτια μας σὲ λίγο. Τὸ μόνο ποὺ θὰ πρέπει νὰ κάνουμε εἶναι τὴν ἐπίκληση τοῦ σεπτοῦ ὀνόματός του καὶ τὸ πρόβλημά μας θὰ λύνεται ἀμέσως. Γιὰ αὐτό, ὅταν θὰ πηγαίνομε στὸν τάφο τοῦ Πατέρα μας γιὰ νὰ προσκυνήσομε, θὰ πρέπει νὰ πηγαίνομε ὄχι μόνο μὲ οἰκειότητα μεγάλη, ἀλλὰ καὶ ταπείνωση καὶ δέος, διότι ἐκεῖ κεῖται ἓνας μεγάλος Δοῦλος τοῦ Θεοῦ. Ὁ προστάτης τοῦ Μοναστηριοῦ μας. Ὁ δικός μας Ἅγιος.

Εἶθε οἱ εὐχὲς τοῦ Ἁειμνήστου Πατέρα μας, τοῦ γνησίου αὐτοῦ Δούλου τοῦ Θεοῦ, νὰ μᾶς ἀκολουθοῦν σὲ ὅλη μας τὴν ζωὴ.

Σᾶς εὐχαριστῶ!
Συγχωρέστε με.
9/22.10.2016
Γ. Κορρές